

CULTURA ESPECTÁCULOS

CERTAMEN Els artistes Francisco Luna, Marcel Villier i Josep Florit han estat els guanyadors del concurs de pintura i escultura organitzat per l'Ajuntament de Maó en el marc de la diada de Sant Antoni

Triple corona per als premis Ciutat de Maó

I.P.D.R.

Francisco Luna, en la categoria de pintura, i Marcel Villier i Josep Florit en la d'escultura, són els artistes guanyadors dels premis Ciutat de Maó organitzats per l'Ajuntament en el marc de la diada de Sant Antoni. Han guanyat amb un quadre dedicat al port de Maó, i amb dues escultures que tenen com a protagonista la figura humana.

Els guanyadors es van conèixer anit, durant l'acte d'inauguració de l'exposició amb les obres que s'han presentat enguany al concurs municipal. Un certamen que, en aquesta ocasió, ha resultat amb tres guanyadors. I és que en la categoria d'escultura el jurat ha decidit concedir el premi *ex aequo* a Villier i Florit, que es reparteixen així la dotació de 1.500 euros.

PARTICIPACIÓ

En l'apartat de pintura s'han presentat un total de 21 obres, el que suposa un increment en relació a la participació de l'any passat, quan n'hi va haver 14.

El jurat, format per la regidora de Cultura, Elisa Mus, Carolina Desel i Cristina Andreu del Museu de Menorca, la professora de l'Escola d'Arts,

•••

El jurat ha repartit el premi en la secció d'escultura entre les obres titulades «Cares» i «Equilibristes»

Josep Florit (esquerra) i Marcel Villier, amb les escultures amb les que han guanyat el guardó. ● FOTOS JAVIER COLL

Sandra Caballero va recollir el premi en nom de Francisco Luna.

Joana Olives, el pintor Rafel Vidal i el regidor Juan Carlos Mezquida, va seleccionar les obres finalistes amb una primera votació. Així, les escollides van passar a una segona ronda, en la que van quedar classificades, en aquest ordre: «Ronda» (22 punts), «El cor» (17), «Tryp Bellver» (14), «Sense títol» (13) i «La Venus menorquina» (11 punts). Va ser llavors quan, obert el sobre adjunt, es va conèixer la identitat de l'autor del quadre amb major puntuació, que és Francisco Luna, qui s'enduu un premi de 1.500 euros.

Mentre, en la categoria d'escultura, han estat 9 les obres presentades, representant també un increment en comparació amb les 6 que hi va haver en l'edició de l'any passat. Tot i així, finalment només es van acceptar 8 de les peces, per l'exclusió d'una de les obres perquè s'havia lliurat signada.

El jurat va decidir per unanimitat concedir un premi *ex aequo* a les

escultures titulades «Equilibristes» i «Cares», de Marcel Villier i Josep Florit, respectivament.

A l'acte de lliurament hi van ser la batlessa de Maó, Àgueda Reynés, la responsable de l'àrea de Cultura Elisa Mus, i el regidor Juan Carlos Mezquida, a més d'alguns dels autors participants. Mus va agrair la participació i va donar pas a la lectura de l'acte del jurat, per anar entregant els premis.

Quant a les obres, la pintura de Luna és una representació del port de Maó des del varador, realitzada amb laca sense acetona i acabat a feli. Mentre, l'escultura de Florit és una pedra amb quatre cares en els seus costats, que simbolitzen l'evolució de la vida. L'escultura de Villier és una torre humana de dones equilibristes, a la que se li pot donar un ús com a minut, ja que la figura té una basculació cronometrada d'un minut i un segon.

I.P.D.R.

L'Institut Menorquí d'Estudis i la neta d'Àngel Ruiz i Pablo, Eloïsa Ruiz, han fet possible l'edició de «Memorias de un perro», una curta però molt rica obra de l'escriptor menorquí que es va presentar anit a Maó, en el que era el primer dels actes d'aquest Any Àngel Ruiz i Pablo declarat pel Consell Insular.

I és que com explica Eloïsa Ruiz, «Memorias de un perro» és una obra autobiogràfica però amb una particularitat: «el vehicle per explicar la història és el ca». I és que l'escriptor es fica a la pell de Noti, el gos de la família, per expressar com era el dia a dia a casa. «Obre les portes a la seva intimitat, a les seves opinions sobre el món, sobre els polítics de l'època». De fet, apunta Ruiz, «és un text de molta actualitat, és com si parlés del que tenim avui», assenyala, refe-

‘Memorias de un perro’, l'obra més autobiogràfica de Ruiz i Pablo

rint-se a algunes similituds de la classe política.

LA TROBALLA

Eloïsa Ruiz coneixia l'existència d'aquests manuscrits però no els havia vist mai. Però en morir el seu pare, Jesús Ruiz Manent, la família va haver de buidar el seu pis a Ciutadella, i fou quan es trobaren els textos, entre papers del pare d'Eloïsa Ruiz.

Temps després, va ser en unes converses amb la coordinadora científica de l'IME, Josefina Salord, quan es plantejà la possibilitat d'editar aquell material que permetria conèixer millor Àngel Ruiz i Pablo.

Salord, Ruiz i el director insular de Cultura, Cristobal Marqués. ● JAVIER COLL

A l'hora de convertir-lo en un llibre «s'ha respectat al màxim el text original», tot i que «s'han hagut d'unificar dos manuscrits». I és que Ruiz i Pablo deixà dos textos amb un mateix inici però que després evolucionaven de forma diferent.

L'escriptor va començar a escriure aquestes línies l'abril de 1923, però el mes de juliol d'aquell mateix any va morir Noti, atropellat per un cotxe. Aquest és, suposadament, el motiu de que l'obra sigui tan curta. «Possiblement està inacabada, és un esbós del que pensava fer», afirma la neta de l'autor, qui reconeix que «si ell hagués arribat a publicar-ho, segurament ho hauria fet d'una altra manera».

La pèrdua del seu ca va fer que Ruiz i Pablo no completés aquestes escriptures, però en qualsevol cas, acabades o no, permeten ara que hom pugui conèixer millor un dels escriptors menorquins més destacats.